

[Tastesen]

kelt får en individuel behandling med det sigte, at de fleste mulige bliver stoffrie. Jeg mener, det er en rigtig beslutning, sundhedsstyrelsen omsider har taget ved at fratage en praktiserende læge ordinationsretten til metadon. Det er en helt urimelig fremgangsmåde, at metadon kan udleveres på recept uden garanti for, hvem der indtager stoffet, og uden en samtidig socialpædagogisk støttevirksomhed. Metadon har været en salgsvare på det illegale marked på grund af denne uansvarlige metode. Når dette er sagt, føler jeg det nødvendigt at sige, at hverken de 170 metadonklienter eller deres pårørende behøver at være nervøse for at skulle blive sat i en situation, de ikke kan magte. Hver enkelt vil, efter hvad der er oplyst over for mig, få en chance over en rimeligt lang periode, så de gradvis vil kunne frigøre sig fra stofafhængigheden.

Lad mig til slut sige, at hvis denne forespørgselsdebat i højere grad kan sætte fokus på stofmisbrugsproblemet end på Christiania, ja, så har denne debat måske alligevel været meget nyttig.

Voigt (FP):

Jeg vil gerne takke de konservative, fordi de har rejst denne debat, en debat, som jeg tror kan være ganske gavnlig. Når justitsministeren siger, at debatten ikke vedrører selve området derude, bygningerne, så må jeg forstå det således, at ministeren kun har læst de 24 første ord. Jeg skal derfor henstille, at ministeren læser de sidste 19 ord i forespørgslen, som netop vedrører området derude. På den baggrund skal jeg modsat hr. Tastesen holde mig til sagen, nemlig Christiania, og ikke i dag åbne op for en egentlig generel narkodebat, selv om jeg naturligvis ikke vil underkende betydningen af en sådan debat.

»Når vi er ved enden af historien, ved vi mere, end vi nu ved.« Sådan indleder H. C. Andersen et eventyr. Eftermiddagen i dag vil vise, om vi ved mere, når debatten er til ende.

For godt 7 år siden, den 26. september 1971, trængte en gruppe unge ind på den lukkede Bådsmadsstrædes kaserne, som forsvaret havde forladt og ingen andre brugte. I løbet af kort tid var omkring 1.000 mennesker samlet på området ved de gamle volde. Allerede dengang burde en handlekraftig

regering have sørget for, at området blev ryddet. Det skete som bekendt ikke. Tværtimod lykkedes det disse mennesker at få en forhandling med regeringen, en forhandling, der resulterede i, at de kunne blive på området – en stor hån mod den øvrige, lovlydige befolkning. Beboerne gav området navnet Christiania, et sted, hvor man skulle foretage et socialt eksperiment. Det kom til en langvarig retssag, idet christianitterne mente, de havde fået løfte om at kunne blive der, indtil en plan for områdets bebyggelse var udarbejdet. De tabte som bekendt sagen ved domstolene, senest ved højesterets dom af februar i år. I mellemtiden var de politiske vinde delvis slået om. Mange af dette tings medlemmer kunne nu se, at det egentlig var ganske praktisk, at så mange samfundstabere gik og passede sig selv på et bestemt område; så skulle man jo ikke betale til dem andre steder.

Efter højesteretsdommen fik christianitterne på ny af et flertal fripas til i et par år eller mere at bo derude, eller sagt på en anden måde: til der forelå en plan for området. Det skete med stemmetallet 89 mod 71 den 8. februar i år. Planen har de lokale politikere ikke kunnet finde på at lave igennem de 7 år, som nu er gået. Ingen kan derfor vurdere, hvor længe politikerne i Københavns kommune stadig vil smøle med denne planlægning. Der går måske mange år. Herindefra skal vi jo ikke blande os, for så går vi ind i det kommunale selvstyre, som mange taler så meget om. I denne forbindelse kan det tilsyneladende blive nødvendigt.

Nogle af de mest aktive christianitter – dem, christianitten Christian kalder kartoffelhypperne – er nu ved at give op. De erkender åbent, at deres alternative idealsamfund ikke kunne skabes isoleret fra omverdens såkaldte negative indflydelse. Denne gruppe af såkaldte rigtige christianitter mener, at en junkmafia er ved at oprette sit hovedudsalgssted på Christiania. De siger, at der er udleveret gratis kokain og mindre portioner af heroin til dumpingpriser for at vænne folk til stofferne. Det skulle ifølge christianitterne selv være en højt organiseret forbryderorganisation, der står bag denne markedsføring. Små pushere har ikke råd til den slags reklamefremstød. Aktivisterne på Christiania nævner i den forbindelse ingen navne, men siger, at det er såkaldte samfundsstøtter med et fint